

Nussbaum László És Sándor A Kocsiszín Előtt

A ház hátsó felében volt a kocsiszín. Látható is a képen a bejárat. Volt kocsisa az apai nagyapámnak, Heinrich Nussbaumnak, de csak addig volt, ameddig ő élt, utána nem volt szükség rá. A kocsiszín bejárata mellett, a középső részen átjáró volt a szín mögötti nagy kertbe. Egy nagy gyümölcsös volt ott hátul, volt egy hatalmas diófa is. Mint gyerek játszottam abban a kertben, mászkáltam és mindig kikaptam miatta, de ez nem hatott.

A közöttünk álló férfi valamilyen rokon lehetett. Mesélték egyszer a szüleim, hogy nőtlen. Lehet, hogy az apám unokatestvére volt, de hogy mennyire közeli, arról fogalmam sincs. Nem volt családja, és nem volt olyan közeli, hogy érdeklődtem volna utána.

Elég jó anyagi helyzete kellett legyen az apai nagyapámnak, de túlzott hazaszeretet, az volt. Az Osztrák--Magyar Monarchia a néhány éves háború után kezdett elszegényedni, kötvényeket bocsátott ki, hogy aki megvásárolja, majd fog kapni egy bizonyos százalék kamatot, persze ha a háború végén győztes az ország. Egész biztosan a nagyapám is sok hadikötvényt [lásd: hadikötvény az Osztrák--Magyar Monarchiában] vett, hogy győzedelmeskedjék az osztrák--magyar hadsereg, ami végül elvesztette a háborút. Akkor leszerelték. A vesztes háború után már nem lehetett katona, s maradt a négy gyerekével s a maradék pénzével. Elhatározta, hogy visszamegy Erdélybe, ahol voltak rokonok, s így Tordán vett egy házat [aminek az udvara a képen látható].

Én kisgyerek voltam, a házba elvittek néhányszor látogatóba. Nem laktam ott, nincs élményem a házzal kapcsolatban. Emlékszem, hogy a nagymama mindig adott egy csokoládét és kakaós kávé. Nyolc éves lehettem, amikor meghalt Paula [A nagyapa második feleségéről van szó. -- A szerk.].